

[Landbrugsministeren.]

som om man ikke kan høre de røster, der lyder fra de vestjyske egne. Det er, som om de mennesker, man træffer ved daglig omgang i den østlige del af landet, eventuelt i København, meget lettere får millionbeløb igennem, end folk i den vestlige del af landet får beløb på små 340 000 kr. igennem, selv om disse beløb i mange tilfælde gør langt større nytte end endnu større beløb her.“

Ud over at sige, at 340 000 kr. ikke efter min bedømmelse kan henregnes til små beløb, vil jeg gerne tilføje, at der ikke i relation til den fremdragne sag eller i det hele taget er nogen saglig begrundelse for denne udtalelse, når det drejer sig om landbrugets område eller landbrugsministeriets administration. Det glædede mig da også at høre, at det ærede medlem ikke havde eksempler på, at der var sket en sådan forskelsbehandling, som ikke var rent sagligt begrundet.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen gjorde opmærksom på, at der i forbindelse med den betydelige brunkulsbrydning visse steder i landet oplejres store bjerge af sand, som, når en storm fyger hen over de omkringliggende ejendomme, er til stor gene for disse. Det ærede medlem bad mig overveje en løsning af dette spørgsmål, men udtalte samtidig frygt for, at planering af arealerne ville være for bekostelig, og foreslog i stedet, at der blev foretaget en almindelig beplantning, f. eks. under medvirken af Hedeselskabet.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at der her er et problem, som bør løses. Disse store sandbunker er en ulempe for de omkringliggende landbrugsarealer, og de virker desuden meget skæmmende i landskabet. Myndighederne har imidlertid gennem årene været opmærksom på dette forhold. Under krigen fandt man det ganske vist ikke rigtigt at pålægge ejerne eller producenterne at foretage foranstaltninger med hensyn til de afgravede arealer, fordi man ganske naturligt var bange for at belaste produktionen for stærkt i økonomisk henseende.

Da krigen var forbi, gennemførte landbrugsministeriet imidlertid sammen med Hedeselskabet og Jagtrådet en forsøgsvis tilplantning af nogle staten tilhørende

brunkulsarealer, og på grundlag af de gode resultater af disse forsøgsplantninger har Hedeselskabet siden 1949 foretaget beplantning af arealer tilhørende private for en statsbevilling på i alt 164 800 kr. Derimod fandt planering kun sted i beskedent omfang, bl. a. fordi dette, som det ærede medlem var inde på, ville være meget bekosteligt. Beplantningen er udført i stribes eller holme, der udgør ca. 10 pct. af de beplantede arealer. Udgifterne herved har kun udgjort 100-150 kr. pr. ha. Man har håbet at kunne animere ejerne til selv at beplante de resterende arealer, ligesom man har regnet med, at en række arealer vil gro til ved selvsåning. Alt i alt er der på ca. 1 400 ha foretaget en sådan beplantning. Men vi har stadig liggende ca. 1 600 afgravede brunkulsarealer, der endnu ikke er beplantet, hvilket bl. a. skyldes en tilbageholdenhed med hensyn til bevilling af statsmidler til formålet.

Det voldsomme opsving i brunkulsbrydningen, der mod forventning har fundet sted i de senere år, har bevirket, at der for tiden sker en stærk udvidelse af de afgravede arealer, og der kan vel forventes at blive åbnet flere brunkulslejer i fremtiden. Landbrugsministeriet søger at nå frem til en løsning, der kan give sikkerhed for, at afgravede arealer bliver behandlet sådan, at de ikke frembyder en fare for sandflugt for omkringliggende jorder. Hedeselskabet har anbefalet, at dette sker ved beplantning efter de retningslinjer, jeg lige har nævnt, og som har givet gode resultater på de arealer, hvor der hidtil er foretaget plantning.

Jeg håber, at ministeriets overvejelser snart vil kunne bringes til afslutning, og jeg håber også, at bevillingsmyndighederne vil give deres tilslutning til forøgelse af plantningsudgifterne. For det tilfælde, at det viser sig nødvendigt at løse sagen ved en særlig lov, har man lovforslag under udarbejdelse til eventuel fremsættelse i det høje ting.

(Kort bemærkning).

Foged: Det er naturligvis med en vis beklagelse, jeg hører, at den højtærede landbrugsminister ikke på nuværende tidspunkt finder anledning til på ny at hæve beløbet op til de 340 000 kr.